

Modtaget via elektronisk post. Der tages forbehold for evt. fejl

Europaudvalget (2. samling)
(Alm. del - bilag 908)
fiskeriministerråd
(Offentligt)

FLF, Alm. del - bilag 789 (Løbenr. 17835)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg

og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	25. juni 2002

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Fødevarerministeriets grundnotat om forslag til Rådets forordning om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik, KOM(2002) 185.

om forslag til Rådets forordning om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik

KOM (2002) 185

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2002) 185 endelig udg. af 28. maj 2002 fremsat forslag til Rådets forordning om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne under den fælles fiskeripolitik. Forslaget er oversendt til Rådet den 31. maj 2002.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 37 og kan vedtages med kvalificeret flertal i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet forslaget udgør grundlaget for gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Forslaget skal afløse den tidligere grundforordning (Rådets forordning nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur) samt Rådets forordning nr. 101/76 af 19. januar 1976 om etablering af en fælles strukturpolitik i fiskerisektoren.

I forhold til den eksisterende grundforordning er forslaget bygget væsentligt anderledes op, og flere væsentlige politikområder har fået en mere fremtrædende placering. Det gælder bl.a. emnerne kapacitetspolitik, kontrolpolitik og beslutningstagning. Samtidig er den nuværende grundforordnings hovedafsnit om adgang til farvande og ressourcer splittet op i to selvstændige kapitler, og især bestemmelserne om ressourceudnyttelsen er blevet væsentligt omskrevne.

Forslaget er opdelt i følgende kapitler:

Kap. I: Ramme og målsætninger – art. 1-3

Kap. II: Bevaring og bæredygtighed – art. 4-9

Kap. III: Tilpasning af fiskerikapacitet – art. 10-16

Kap. IV: Regler om adgang til ressourcer – art. 17-20

Kap. V: Fællesskabskontrol- og håndhævelse – art. 21-28

Kap. VI: Beslutningstagning og rådgivning – art. 29-34

Kap. VII: Afsluttende bestemmelser – art. 35-37

Bilag I: Historiske rettigheder inden for 12-sømilegrænsen

Bilag II: Shetlandskassen

Kap. I: Ramme og målsætninger – art. 1-3

Kapitel I er en videreførelse af de eksisterende indledende bestemmelser – om end i omskrevet og udbygget form.

Den fælles fiskeripolitik udvides på to punkter. For det første til også at omfatte ferske vande (living aquatic resources), da bestemmelsen i den eksisterende artikel 2 om alene at beskæftige sig med marine ressourcer er faldet bort. For det andet inkluderes EU-borgere udøvende fiskeri, hvad enten det er inden for eller uden for fællesskabets område (art. 1).

Der lægges fremover større vægt på bæredygtig udnyttelse af ressourcerne, indførelse af en økosystembaseret tankegang og anvendelse af forsigtighedsprincippet, hvorimod hensynet til erhvervet nedtones (art. 2, stk. 1).

Der formuleres principper for god forvaltning ("good governance"), herunder krav om inddragelse af interessentgrupper og kohærens med andre EU-politikker (art. 2, stk. 2).

Listen med definitioner er udbygget (art. 3).

Kap. II: Bevaring og bæredygtighed – art. 4-9

Forudsætningen om at Rådet – efter rådgivning fra den videnskabelige komité (SCFA, tidl. STECF) – fastsætter de nærmere regler for adgang til farvande og ressourcer og udnyttelse af ressourcer, bevares (art. 4).

Anvendelsen af flerårige forvaltningsplaner forudsættes udbygget, og reglerne præciseres, så de især tager sigte på bestande, for hvilke der skønnes behov for en genopbygningsplan (art. 5).

Vedtagelse af flerårige forvaltningsplaner skal ske i Rådet, hvorefter kompetencen – som noget nyt – overdrages til forvaltningskomitéen, for så vidt angår følgende års forvaltning. For bestande, der ikke omfattes af flerårige forvaltningsplaner videreføres den eksisterende ordning med TAC/kvote-fastsættelse (art. 6).

Kommissionens hidtidige hjemmel til nødforanstaltninger ændres, så Kommissionens suveræne beslutning fremover kan have varighed i op til et år mod tidligere 6 måneder. Desuden gives Kommissionen fremover en frist på 15 arbejdsdage i stedet for 10 til at træffe afgørelse om nødforanstaltninger efter anmodning fra en medlemsstat. Kun sidstnævnte beslutning vil kunne indbringes for Rådet i modsætning til tidligere, hvor begge typer beslutninger kunne forelægges Rådet (art. 7).

Medlemslandenes mulighed for ensidigt at gennemføre nødforanstaltninger (hidtil fastlagt i de tekniske bevaringsforanstaltninger) præciseres og gives virkning i op til tre måneder efter behørig underretning af andre berørte medlemslande, Kommissionen og evt. et regionalt råd. Kommissionen kan dog modsætte sig nødforanstaltningerne, og Kommissionens beslutning kan indbringes for Rådet (art. 8).

Herudover får medlemslandene mulighed for at indføre særlige bevaringsfremmende foranstaltninger inden for 12-sømilegrænsen, hvis der ikke i forvejen er sket fællesskabsregulering, dog ikke uden inddragelse af Kommissionen, et evt. rådgivende råd og andre medlemslande, hvis sidstnævnte måtte blive berørt af foranstaltningerne (art. 9).

Kap. III: Tilpasning af fiskerikapacitet – art. 10-16

Den nuværende flådepolitik fastsætter mål for medlemslandenes fiskerikapacitet eller samlede fiskeriindsats. Denne ordning, som er fastlagt i de såkaldte flerårige udviklingsprogrammer (FUP), udløber med udgangen af 2002. Mål og principper for fiskeriflådernes udvikling efter 2002 skal indgå i revisionen af fiskeripolitikken og som noget nyt tildeles kapacitet et selvstændigt kapitel med det mål at skabe balance mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder (art. 10).

Kommissionens forslag indebærer at medlemslandene fremover pålægges at tilpasse kapaciteten til fiskerimulighederne. Der etableres en informationsudvekslingsproces mellem medlemsstaterne og Kommissionen og medlemsstaterne indbyrdes. Nærmere retningslinjer for denne proces fastlægges efterfølgende af Kommissionen i forvaltningsprocedure.

Der indføres et loft for kapaciteten svarende til de nuværende FUP-programmål (art. 11). Disse referenceniveauer reduceres løbende med den kapacitet, der udgår med støtte (art. 10, stk. 3 og 4). Endvidere etableres en ordning for tilgang og afgang af kapacitet, som skal forhindre en forøgelse af kapaciteten (art. 12).

Det foreslås, at manglende overholdelse af kapacitetslofterne skal kunne medføre, at det pågældende medlemsland mister tilskudsmulighederne til fiskerisektoren og at det skal kunne fratages fiskerimuligheder.

Forslagene til ny flådepolitik skal ses i sammenhæng med, at Kommissionen samtidig foreslår at ændre strukturforordningen for fiskeri så tilskud til nye fiskerifartøjer afskaffes og mulighederne for at yde støtte til modernisering af eksisterende fartøjer indskrænkes. Støtten til ophugning af fartøjer bevares, men suppleres med en ny ordning med forhøjet ophugningsstøtte til fartøjer, som er omfattet af genopbygningsplaner.

Kap. IV: Regler om adgang til ressourcer – art. 17-20

Den (nye) hovedregel om adgang til ressourcer er i overensstemmelse med Traktatens principper om lige adgang til erhvervsudøvelse formuleret således, at alle fællesskabsfartøjer får lige adgang til fællesskabets ressourcer, dog under respekt af 12-sømileregimet (som således videreføres uændret) og forslagets kapitel II om bevaring og bæredygtighed (art. 17).

Shetlandskassen videreføres uændret i 2 år (art. 18), idet der inden udgangen af 2004 skal træffes afgørelse om kassens fortsatte eksistens. Ligeledes vil alle andre adgangsbestemmelser med undtagelse af 12-sømileregimet blive gjort til genstand for en revurdering med henblik på eventuelle ændringer også inden udgangen af 2004 (art. 19).

Fordeling af eksisterende fiskerimuligheder skal som hidtil foregå efter princippet om relativ stabilitet. Kommissionen lægger dog op til, at fordelingen skal justeres ved en ny beregningsmetode (art. 20).

Kap. V: Fællesskabskontrol- og håndhævelse – art. 21-28

Kontrolpolitikken får i forslaget en væsentlig mere fremtrædende placering end i den eksisterende grundforordning, og indholdsmæssigt sker der omfattende udvidelser.

Som betingelse for adgang til farvande og ressourcer stilles blandt andet krav om fiskerilicens, montering af fartøjsovervågningssystemer (satellitstyr) og rapporteringspligt i nærmere defineret omfang (art. 22, stk. 1). Også distributionsleddet stilles over for en række detaljerede krav, der giver mulighed for at følge fangsternes vej til forbrugerne (art. 22, stk. 2).

Gennemførelsen af disse krav og eventuelle undtagelser skal foregå i forvaltningskomitéprocedure (art. 22, stk. 3).

Som noget nyt fordeles ansvarsområderne inden for kontrolpolitikken mellem medlemslandene og Kommissionen, og der stilles blandt andet krav om en enstrengt kontrolstruktur i medlemslandene (art. 23, stk. 3).

Tab af ressourcer på grund af overtrædelser af reglerne kan medføre sanktioner i form af kvotereduktioner eller en beregnet værdi heraf (art. 23, stk. 4).

Herudover stilles krav til retsforfølgning og sanktionering af overtrædelser i et omfang, der fratager fiskeren en ulovligt erhvervet gevinst samt virker forebyggende mod tilsvarende overtrædelser fremover (art. 25). Rådet bemyndiges til at fastsætte sanktionsstørrelser ved alvorlige overtrædelser af fiskeripolitikken som defineret i forordning nr. 1447/1999 (art. 25, stk. 5).

Kommissionen forpligtes til at overvåge medlemslandenes kontrolindsats samt tage initiativ til forholdsregler, der skal sikre medlemslandenes opfyldelse af deres kontrolforpligtelser, herunder i yderste konsekvens give påbud om standsning af relevante fiskerier (art. 26). Kommissionen bemyndiges til at foretage kontrol af tredjelandsfartøjers fiskeriaktiviteter i EU-farvand, hvor fællesskabsretten giver mulighed herfor (art. 26, stk. 5).

Kommissionen bemyndiges desuden til at foretage inspektion og kontrol i meget vidt omfang, herunder på fartøjer, i forarbejdningsvirksomheder og i distributionskæden (art. 27).

Endvidere forudsættes tæt samarbejde mellem Kommissionen og den nationale kontrol samt mellem flere medlemslandes kontrolmyndigheder, herunder udveksling af kontrollører. Kommissionen forventer herudover at kunne deltage aktivt i kontrolaktiviteter med egne inspektører (art. 28).

Detaljerede bestemmelser for hele kontrolkapitlet forudsættes gennemført i forvaltningskomitéprocedure.

Kap. VI: Beslutningstagning og rådgivning – art. 29-34

Komitéen for fiskeri og akvakultur vil fremover skulle behandle forslag dels i forvaltningskomitéprocedure, dels i forskriftskomitéprocedure (art. 31).

Blandt andet vil implementering af internationale regionale fiskeriaftaler skulle ske i forskriftskomitéprocedure (art. 30). Fordelingen af EU-rådighedsmængder, der følger af internationale

aftaler, foreslås også fastsat i forskriftskomiteprocedure, efter at Rådet har vedtaget de overordnede rammer herfor.

Der etableres regionale rådgivende råd, der skal rådgive Kommissionen om lokale og regionale fiskeriforhold. Rådene skal bestå af repræsentanter fra fiskerierhvervet, forbrugerorganisationer, miljøorganisationer, videnskabelige eksperter m.fl. og skal inddrages, når Kommissionen planlægger at fremsætte forslag i henhold til Traktatens art. 37, der har særlig lokal eller regional interesse. Rådene får derudover mulighed for af egen drift at tage sager op over for Kommissionen samt komme med anbefalinger og opfordringer til Kommissionen (art. 32).

Ministerrådet nedsætter rådene, der skal dække havområder omfattet af to eller flere medlemslandes jurisdiktion (art. 33).

STECF fortsætter under navnet "den videnskabelige komité for fiskeri og akvakultur", SCFA (art. 34).

Kap. VII: Afsluttende bestemmelser – art. 35-37

Ophævelses- og ikrafttrædelsesbestemmelser. Der indsættes en klausul om revision af forslaget inden udgangen af 2008 (art. 36).

Udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Der kan forventes øgede udgifter til kontrolindsats, især til fartøjsovervågning, hvis forslaget gennemføres i sin nuværende udformning

Høring

§5-udvalget har endnu ikke udtalt sig i sagen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 7. juni 2002, jf. aktuelt notat af 30. maj 2002 (LFM 2103).